

KATIE KÖRB

KAIE KÕRB

Estonia Teatri priimabaleriin lõpetas 1980. aastal Tallinna Koreograafiakooli Ilse Adussoni ja Tiiu Randviiru käe all, diplomitööks nimiosa Bizet'-Štšedrini *Carmenis* Enn Suve lavastuses. Samal aastal sai temast Estonia Teatri solist.

1985 võitis ta III preemia 5. rahvusvahelisel balletitantsijate konkursil Moskvast.

Kaie Kõrb on gastroleerinud koos Maia Plissetskaja ja Vjatšeslav Gordejevi truppidega Hispaanias, Itaalias, Saksamaal, Araabia Ühendemiraatides; samuti Vladimir Vassiljevi trupiga Ameerika Ühendriikides, Mehhikos, Prantsusmaal, Berliini Riigiooperi trupiga Jaapanis. Lisaks on esinenud Filipiinidel, Argentiinas, Rootsis, Taanis, mitmes Kesk-Ameerika riigis, Portugalis, Poolas ning paljudes Venemaa linnades.

Kaie Kõrbi tantsupartneriteks on olnud Juri Jekimov, Tiit Härm, Viktor Fedortšenko, Viktor Barõkin, Oliver Matz, Vjatšeslav Gordejev, Viesturs Jansons, Stanislav Jermakov, Ivan Kornejev.

TÄNA ÕHTUL KAIE KÕRB

5. märtsil 1998 kell 19.00

8. märtsil 1998 kell 14.00

Kunstnik ANNE-MAI HEIMOLA

Repetiitor ELITA ERKINA

Lavastuse režii MAIT AGU

Valguskunstnik TIIT URVIK

Dekoratsioonid maalinud ANNE-MAI HEIMOLA

Etenduse juht JÜRI KRUUS

KAIE KÕRB

Kaie Kõrb ja Viesturs Jansons
balletis *Võlumandariin*

Kaie Kõrb ja Viktor Fedortšenko
balletis *Undine*

on nii kodus kui maailmas esindanud klassikalise balleti silmapaistvat tänapäevataset. Ta valdab seda üldistav-veatut kaunijoonelist liikumiskeelt, mis kuuluks otsekuu puhaste abstraktsete struktuuride ideaalruumi.

Kaie Kõrbi repertuaaris on klassikapärandi baleriinirollid olulisel kohal. Ometi pole ta ainult traditsiooniline, n. ö. akadeemiline priimabaleriin. Vormi rangete seaduste ja tantsutehnika valitsemine ei kammitse, vaid vabastab selle isikupärase loojaloomuse sisejõu. Kaie Kõrbi esimesed rollid andsid varakult aimu ta eelduste mitmekülgisusest. Hapra, pastelse lüürika varjus küpsesid dramaatilisemad tundetoonid. Sujuv graatsilisus ei välistanud teravama karakterisuse võimalusi. Väga noorelt balletivõistlusel tantsitud visand atraktiivset Kleopatrat oleks võinud jäädagi efektse koreograafilise vormilahenduse demonstratsiooniks. Kuid baleriin süvenes, kuni sündis läbituntud inimkarakteritantsuline kehastus.

Nn. puhta, süžeeu tantsu visuaalne nauditavus, liikumismustrite ilu või tehniline täiuslikkus kui asi iseeneses pole Kaie meelisala, kuigi ta seda valdab. “Tantsitavas peab olema sisu ja roll. Mida huvitavam karakter, seda suurem nauding tantsust”, on baleriin ise öelnud. Nii on Kaie Kõrb loomupäraselt sattunud eesti tantsuteatri varasema traditsiooni jätkajaks ja avardajaks: meie parimad baleriinid on ikka ühendanud tantsija- ja näitlejavõimed. Paljude balletipreemiade kõrval on Kaie, muide, saanud ka aasta parima näitlejatöö auhinna – preili Julie rollilahenduse eest B. Cullbergi balletis.

Jutt pole draamaballetlikest või pantomiimivahenditest, vaid just läbinisti tantsuliselt kehastatud lavakujudest – nagu näiteks Carmen või “Võlumandariin” Prostituut. See pole illustratiivne, jutustav karakterikujutus. Kaie tantsib lahti inimhinge varjatud elu või piirsituatsioonide plahvatuslikku pinget. Lühikesse lavaaega võib siis kirgliku, ennastületava tõusuna kontsentreeruda kogu inimsaatus.

Kaie on olnud kaasaegse koreograafia, eriti Mai Murdmaa keeruka ja omapärase tantsukeele huvitavamaid tõlgendajaid. Murdmaa looming pürgib vaimsele ja emotsionaalsele üldistasandile (“Meister ja Margarita”, “Kuritöö ja karistus”, “Credo”). See avarus on ka Kaie Kõrbile lähedane ja tantsijanna isiksuse sära ning intensiivsus välistab liigse abstraktsuse.

Veel olulisem on isikupärane sarm kuulsate klassikapartiide tantsimisel. Odette'i-Ottilie kaksainsus, Kaie Kõrbi ainuline Luik on teda saatnud teatritee algusest peale, kirgastunud ja varjundirikkamaks saanud koos baleriini arenguga. Nagu ka ta Giselle – piiriületaja argise ja vaimse, maise ja hingelise, siin- ja sealoolsuse vahel. Igapäeva ja igavikulise lõhestusest võib Kaie Kõrbi tantsus välja kasvada seletamatu harmoonia. Siis pole piiri keha ja hinge, siseimpulsi ja liigutuse vahel – on nakatavalt vaba tantsurõõm. See kerge ülendav hingus puudutab meid, kinnitades inimese igavest igatsust eneseületuse, maise raskustungi ületamise järele.